

Milbacher Róbert
ÁGNES ASSZONY
(Arany-átiratok 1.)

NYITÓ KÉP

Nő a színpad közepén ül. A háttér teljesen sötét. Fehér a nő felsőruhája, csak a szoknyája fekete, és az ölében lévő hófehér pólyaféle, amely szinte világít. Karjában ringatja a csecsemőt imitáló, bebugyolált valamit. Altatódalt dúdol repetitíven:

„Aludj, baba, aludj, baba!
Istenke altasson el,
angyalka meg költsön fel.”

Ezt ismételteti halkán dúdolgatva, de baljóslatúan, eszelősen, nagyon sokszor egymás után, egészen a nézők tűrőképességének határáig. Végül lassan kiengedi a karjából a fehér pólyát, ami legördül a lábán, és nincs benne semmi. Csak a fehérsége világít.

ZÁRÓ KÉP

Nő a színpad közepén szétterpesztett lábbal ül, és fájdalmasan, artikulálatlanul, állatiasan ordít, miközben tenyerével keni az immár fehér szoknyájába a vért. (Felsőruhája fekete.) Véres kézzel markolássza, tépi az ölet, hasát, combjait, újra és újra belemártva tenyerét a földön előtte heverő véres lepedőbe. Az ordítás még akkor is hallik, amikor lehull a függöny vagy teljesen elsötétül a színpad.

Színpad: négy részre osztott tér (forgószínpad?), az aktuális jelenet után a szereplők megmerevednek, a színpadrész elsötétül és/vagy elforog.

1. JELENET

(Mai falusi kocsmabelső, háttérben pohárszék, pult, valami mulatós zene szól. Asztalok, zsongó alaphang, több ember a háttérben. Mindig annál az asztalnál zajló beszélgetést halljuk, amit megvilágít a reflektor.)

Két férfi (Férfi1, Férfi2) ül az asztal mellett, előttük fröccsös pohár, sörösüveg stb.

FÉRFI1: Hallottad a szegény Ferit?

FÉRFI2: Melyik Feri? Amelyik a faszát a szádba veri? (röhög)

FÉRFI1: Azt, pont azt, amelyik a tiedből húzta ki az előbb, hogy a valagadba dugja. Hát, a Mónár Jancsi fiát. Tudod, aki sokáig csírás volt a téeszben, aztán meg hogy leszecskaázta a bal kezét, a szerencsétlen hülyéje, lerokkantósították. Aztán nem sokra rá el is ment a Jancsi, mert hát annyit ivott, mint a kurva isten fasza. Azt szokta mondani, egy kézzel mi mást is lehetne csinálni. Inni meg eggyel is tud, arra még ő is elég jó. Igaza volt neki, mert hát fél kézzel mit is csinálhatott volna mást. Főleg a ballal. Aztán csak sárgult elfelé, nem volt vele mit csinálni. Még a doktorúr is azt mondta, hogy a Jancsinál megállt még az ő tudománya is.

FÉRFI2: (szórakozottan) Ja, a félkezünek a fiát? Azt nem hallottam. Mért, mi van vele?

FÉRFI1: Azt beszélük, hogy halva találták. A saját házában méghozzá. Meg hogy minden csupa vér volt. Az ágyában feküdt, az is a sajátja volt, a lepedőn meg annyi fehér se maradt, mint a szemed fehérje.

FÉRFI2: Azt a kurva... Ráadásra a saját házában?

FÉRFI1: Ott-ott. Azt mondja a Szabó Gézuka, hogy a disznóölés kutyafasza volt ahhoz képest, amit ott találtak. Annyi vér volt.

FÉRFI2: Ja, hogy a Gézukától hallottad? Akkor, lehet, nem is igaz az egész. Annak egyetlen szavát se lehet elhinni. Állandóan jár neki a pofája. Most is honnan az anyja picsájából veszi ezt a disznóölést meg mindent. A múltkor is összebeszélte mindent a korpás cigány fiáról, hogy így kiment Olaszba, meg úgy kiment, aztán most is itt eszi a rosseb. Nem ment az sehová, mert hát hová is mehetne a szerencsétlen, amikor még egy rendes nadrágja sincs neki. Hát, így lehet adni a Gézuka szavára.

FÉRFI1: Pedig váltig állította, hogy ő találta meg a Ferit. Mentek volna együtt az erdőre. Tudod, az Erdős Jani bácsi mellett dolgoztak. De aztán csak nem jött a Feri, pedig már jócskán pirkadt, és hosszú az út az irtásig. Akkor odament a házához, hogy mégis mi a helyzet, de hiába kiabált neki, csak nem jött ki a Feri arra se. Mert már akkor meg volt halva, ugye.

FÉRFI2: Az asszony se? Úgy értem, az se ment ki? Esetleg egy szál hálóingbe. Mert azért azt csak megnézném én is egy szál hálóingbe. Olyan csöcse van annak, hogy a szemedet is kiveri a hegye, olyan van neki.

(Vigyorogva megnyalja a szája szélét, és eltéveszthetetlen szexuális célzatú gesztust tesz)

FÉRFI1: Senki se jött onnan már ki az égvilágon. De igazán az volt a gyanús a Gézukának, hogy nem ugat a kutya se, meg semmi. Na, és akkor bemászott a kerítésen, mert hát valami ott nincs rendbe, ahol nem ugat még a kutya se, meg semmi. Ott is találta a kutyát, az is csupa egy vérben volt, de már meg is volt merevedve, azt mondja. Na, akkor azért beszart a Gézuka is, hiába jár neki a pofája, hogy ilyen egy bátor meg olyan egy bátor. De azért csak belesett az ablakon, és ott meglátta azt a sok vért, meg a Ferit a vérben. Azt mondja, nem volt vele mit csinálni. Kivérezhetett, mint egy disznó.

FÉRFI2: *(kicsit álmódzva)* Hát az asszony meg merre volt, azt nem látta a Gézuka?

FÉRFI1: Azt mondja a Gézuka, hogy sehol se találták, mintha a föld nyelte volna el. Pedig keresték a rendőrök is, hogy merre lehet. Azt beszélnek az asszonyok, hogy már régen otthagya a Ferit, de előbb még kiforgatta mindenéből, azt beszélnek. Aztán isten veled, fakereszt, visszament az, ahonnan jött.

FÉRFI2: Mert te aztán tudod, hogy honnan jött? Mi?

FÉRFI1: Azt én nem mondtam, hogy tudom, Józsikám. Én csak annyit mondok, amennyit beszélnek. Az azért biztos, hogy valahonnan úgy hozta a Feri. Mert azt azért te is tudhatod, hogy nem idevalósi az a kis kurva. Én csak ennyit mondok, semmi többet. Csak hall az ember ezt is, meg azt is. Meg különben is leszarom, hogy ki kivel baszik, én azt leszarom, amíg nem az enyémet bassza valaki.

(Isznak, néznek maguk elé a cementlapra, lassan elsötétedik a fény, közben egy másik asztal világosodik ki.)

FÉRFI3: Azt beszélnek, hogy elvágta a saját torkát az a hülye. Hát milyen ember csinál ilyet magával? Még az állatok se dobják el maguktól az életet, pláne, hogy így. Hogy a torkát. Azt mondja meg nekem valaki, hogy milyen ember az ilyen, hogy szinte a torkát. Mert jó, mondjuk, ha még kötéllel, az még rendben van, azt úgy azért már megszokta az ember gyereke. De hogy a torkát?!

FÉRFI4: Ja, ráadásra főleg egy ilyen kis kurva miatt. Mert az volt az az asszony, akárki akármit is mond. Meg hogy nem is volt idevalósi, az is hozzátartozik. Amelyik már elhagyja az urát, az meg mi lenne,

ha nem kurva. De akkor is. Egy nő miatt! Hát normális az ilyen? Mintha nem volna elég pina a világban, mintha nem volna.

FÉRFI3: Azért azt tudjuk, hogy nem volt a Ferike sohase egy normális. Mindig is olyan különlegesfélenek tartotta magát. (Nem hiába nem volt jó neki a kötél, mint más embernek.) Na, hiába is szépítgetjük, egy balfasz volt mindig is, az az igazság. Mondjuk, az apja se volt egészen komplett, isten nyugosztalja azt a barmot. Kötekedett meg verekedett itt a kocsmában, amíg megvolt mind a két keze neki. Utána meg csak ivott, hogy egyetlen tiszta pillanata se lehetett neki.

FÉRFI4: Ja, főleg, amióta az anyja meghalt a Ferikének, a Margit néni, na, azóta aztán tényleg tisztára elment neki az esze. Mert addig csak-csak rendben tartotta az a szegény asszony, meg gondját viselte neki. De utána tisztára kifordult magából a Ferike is. Azt beszélik, verte is az apja, még fölnőttén is verte. Hát ki hallott már ilyet? Az a hülye meg csak túrte, mint valami birka. Én azért visszaütöttem volna, ha az apám fasza is az, akkor is. Engem azért csak ne pofozgasson senki.

FÉRFI3: Ja, főleg hogy mások előtt, mert olyankor szerette legjobban fölpofozni az apja, amikor mindenki látta. Itt a kocsmában is, hogy miért kisfröccsöt hozott neki, mikor ő a nagyot szereti. A kicsiben sok a lé, úgy mondta mindig. Sok benne a lé.

FÉRFI4: Nem véletlen lett olyan búskomorféle, mint akinek nem jutott kenderföld, vagy valami. Olyan búvalbaszott volt, hogy magyarán megmondja az ember. Igazam van, nem? Mi az anyja picsájáért lógatta volna különben itt az orrát, az a szerencsétlen? Hát nem?

FÉRFI3: Ja, ja, jól mondod. Mikor meghalt az apja, nem is igen járt aztán a kocsmába, inkább mindig megvette a házit. Főleg az öreg Kukucskától hordta reklámszatyorban, mert azt hitte, abban nem látszik, mit visz. Meg ott akadt egy-két ingyen pohárával is. És azért az se mindegy, az az egy-két ingyen stampedli.

FÉRFI4: Azt beszélik, az apja akarta nagyon, hogy az is járjon a kocsmába, mint minden rendes ember. Nehogy már azt mondják az ő fiára, hogy buzi, vagy ilyesmi, mert még nem is iszik.

FÉRFI3: Most, hogy mondod, igazad van. Emlékszek, még nem is nagyon cigerettázott, mint más rendes ember, csak ha az apja is látta. Csak akkor.

FÉRFI4: Mondjuk, azt már végképp nem tudja ezek után az istenlova faszja se, hogy honnan szerezte azt a jó kis bukszát, azt tényleg föl nem lehet fogni. És pont hogy a Ferike, akit előtte nem láttak nővel sose.

FÉRFI3: Azt hallottam, a boltos Zsuzsi mondta, hogy úgy vette valahol pénzért. Mert azért ilyeneket lehet venni még az államiak közül is. Vagy az is meglehet, hogy kiváltotta valami kuplerájból. Odaadta érte az egész örökségét; az ökö, ami az apja után maradt neki. Nem lehetett valami sok, mert elivott az öreg szinte mindent, de azért maradt egy kis föld, meg erdő. Azt adta el. Vagy az is meglehet, hogy elcserélte érte. Pedig addig még a Nagyegyeshez se nagyon járt el. Nem nagyon lehetett látni arrafelé, na, elég az hozzá. Akkoriban biztos sajnálta a pénzt még a pinára is. Most meg egyszerre csak vett magának egyet. Ki a fasz érti ezt?

FÉRFI4: De hogy a nyakát, azt már azért nem is nagyon akarom elhinni! Nekem beszélhetnek akármit, de hogy elvágja valaki a nyakát, még hozzá egy kurva miatt...

FÉRFI3: Na, azért álljunk meg egy kicsit, mert azért jó kis buksza volt az, szívesen fölpróbáltad volna te is, hiába is tagadnád, ha úgy alakultak volna a dolgok. Nem, Jani? Hiába is játszod itt az agyad.

FÉRFI4: Na, jó, mondjuk, nem is tagadom, hogy elszórakoztattam volna egy kis időre. De hogy az ember a saját nyakát! Annyit nem ér egyetlen büdös piccsa se. Én szerintem legalábbis.

2. JELENET

(Falusi rendőrörs. Íróasztal, rajta Erika-típusú írógép. Mögötte ül a Rendőr1, aki két ujjal gépel. Rendőr2 le-föl járkál a kis helyiségben. Diktál. Néha beleszív a cigarettájába. Rendőr1 húszas éveiben járó, vékony, gyerekképű, Rendőr2 negyvenes, őszülő, lekonyuló bajusszal.)

RENDŐR2: Folyó év április harmadikán K. Géza, b.-i lakos bejelentésére kivonultunk két szolgálati autóval M. Ferenc, b.-i lakós [sic!] Kossuth utca 2. szám alatti portájához.

RENDŐR1: Most akkor hosszú ó-val kell írni azt, hogy lakos, vagy röviddel? Most ne szórakozzál velem, Laci bátyám, beszélj nekem rendesen, ahogy írni kell, mert nem könnyű ez a gépelés amúgy se.

RENDŐR2: Írd, ahogy hallod, nem mindegy neked? Így mondja a Sanyi bácsi is a hangosba, amikor hirdet a Nivából a faluban. Akkor neked miért nem jó? Lexikont reggeliztél, vagy mi a fasz van veled?

RENDŐR1: Nem is azért mondom, főnök, csak tudod, hogy baj ne legyen.

RENDŐR2: ...alatti portájához. A komondor típusú házőrző kutyát döglött állapotban találta a kivonuló akcióegység, már meg volt merevedve, esetleg a halál beállta miatt fontos lehet ez az észlelet...

RENDŐR1: Ezt is legépeljem, hogy „esetleg fontos lehet” meg „észlelet”? Vagy ezt csak úgy mondtad, Laci bátyám, speciálba? Azért kérdezem, mert azért úgy néz ki, hogy az ilyenek nélkül is lesz mit gépelni, és azért nem bírja mindig az ujjam. A múltkor is, amikor a Kiss Jóskaéknál foganatosítva lett az a családon belüli erőszak, tudod, amikor bevverte a Jóska az asszony arcát, magyarul megmondva, mert kihúlt a vacsora, hogy nem lehetett ráismerni, na, annak legépelése után is lett ez az ínhüvelyem, aztán meg másnap visszavonta a Jóska felesége az egészet, mert csak nekiesett a konyhaszekrénynek véletlenül. Na, csak azért mondom, hogy rám való tekintettel fogalmazhatnál takarékosabban is.

RENDŐR2: Legyen rád tekintettel a halottkém, meg a kis faszom. Ne pofázz, gépeljél, mert sohase érünk a végére, különben is belefér a szolgálati idődbe, ezért kapod a fizetésedet, meg a kajajegyed, meg még ott van az év végi jutalom is. M. Ferenc házának ajtaját zárva találtuk. Az ablakon át történő betekintés által megbizonyosodtunk, hogy M. Ferenc az ágyában fekszik, és minden csupa vér. Azon nyomban ajtófeltörést foganatosítottunk, mert nem lehetett tudni, hogy M. Ferenc életben van-e még. De nem volt. (Ezt írd úgy Pistikém, hogy a már kivérzett állapotú M. Ferencen segíteni nem lehetett. Az étellel összegegyeztetetlen sérülések végett.) Dr. P. Gyula, körzeti orvos helyszínre rendelése után, megállapítást nyert M. Ferenc halálának beállta.

RENDŐR1: Én már kintről megmondtam, hogy ennek annyi. Ha ennyi vér kifolyik valakiből, akkor nincs az az isten, hogy még életben legyen.

RENDŐR2: (*gúnyosan*) Ja, igazad van. Rajtad kívül ezt senki se látta. Nem is tudom, miért nem mentél el doktornak, vagy mi a lófasznak! Ha letetted volna az érettségid, akkor akár halottkém is lehetnél volna, olyan egy igen okos vagy. Mondjuk, a traktoros iskolából nehéz egyenest az orvosira menni, az igaz, de neked biztos sikerülne.

RENDŐR1: *(kicsit megsértődve)* Nem is azért mondom, csak annyit volt a vér, mint a kurva isten fasza.

RENDŐR2: Ha megengedné, doktor úr, akkor folytatnám. ...megállapítást nyert M. Ferenc halálának beállta. A halál beálltának oka a nyakon éles tárggyal ejtett, mintegy 8-10 centiméternyi vágásból eredő elvérzés lehetett, az elsődleges orvosszakértői vélemény szerint.

RENDŐR1: Majdnem levágták neki a fejét, szinte alig tartotta egy kis bőr. Még a csigolyákat is majdnem elválasztották egymástól...

RENDŐR2: *(nem zökkenve ki a diktálás monotonosságából)* A halál beálltának időpontját a vér alvadtsági állapotából és a test egyéb elváltozásából következtetve az orvosszakértő a test fellelésétől számított 12 órán belülre tette. A halált okozó éles tárgyat...

RENDŐR1: Írhatom úgy, hogy a konyhakést, Laci bátyám. Mert az mégiscsak rövidebb, tudod, van nekem ez az ínhüvelyem, meg végül is ugyanazt jelentené...

RENDŐR2: ...a helyszín alapos átvizsgálása után sem találtuk. Gyanús körülményként merült fel, hogy a bejárati ajtó be volt zárva, de a kulcsot nem belül találtuk meg a helyszíni szemle alatt, hanem az ajtón kívül, a lábtörlő alatt. A házban rablás nyomára nem akadtunk. Nem forgattak föl semmit, és amennyire ezt meg lehetett állapítani, nem tűnt el semmiféle értéktárgy M. Ferenc házából.

RENDŐR1: Nem is volt neki semmije, mégis mi a lófaszt vittek volna el tőle...

RENDŐR2: A halál módja, a gyanús körülmények alapján, a nyomozhatóság idegenkezűséget állapított meg. Zajlik a tanúk felkutatása és kihallgatása, a rögzített nyomok elemzése. Kelt, dátum, aláírás stb.

RENDŐR1: Főnök, ezt is leírom így, hogy kelt, dátum, aláírás, satöbbi?

RENDŐR2: Megőrülök tőled, te idióta...

3. JELENET

(Az előbbi kocsmabelső. Ugyanúgy reflektor világítja meg a beszélők asztalát, de közben a többen is zsongás.)

FÉRFI4: Na, ugye megmondtam, hogy az nem létezik, hogy valaki a saját nyakát vágja el. Mert egy az, hogy mégis hogyan vágná végig, kettő meg az, hogy nő miatt. Az nem létezik.

FÉRFI3: Mondtad ám, az apádnak a retkes faszát, mondtad, azt. Csak rinyáltál, hogy egy nőért, főleg egy ilyenért, te biztos nem csinálnál ilyet...

FÉRFI4: Megkérdezzük a Jóskát? A Hegedűs Jóskát? Az itt volt, az majd megmondja, hogy én megmondtam. Te meg elmehetsz az anyád picsájára fuvarosnak akkor... Jóska, Hegedűs Jóska, gyere ide, mert ez a faszkalap nem hiszi el, hogy megmondtam, hogy nem ölhete meg magát a Feri.

FÉRFI2: *(odalép az asztalukhoz, kezében pohár, agresszívan beszél, szinte az arcába liheg)* Mit mondtál meg, te szerencsétlen, amikor azt se tudod, hogy fiú vagy-e vagy lány, ha jól beiszol. Majd éppen te mondd meg nekem, hogy merre hány méter.

FÉRFI4: *(hicsit megszeppenne)* Nem is azért mondom, Józsikám, csak hát tudod, az gyanús volt azért, hogy a saját nyakát. Mert jó mondjuk, ha az ereit, az még rendben van, mert olyant már látott a világ. Vagy ha fölköti magát, mint a Büggös cigány, azzal sincs baj. De hát a nyakát, azt nem szokás elvágni az ember gyerekének. Legalábbis nálunk nem. Nálunk inkább tudod, az akasztás, vagy az érfölvágás, ilyesmi. Csak ezt mondom én, semmi többet, Józsikám.

(Férfi2 visszamegy az asztalához és leül, közben ez az asztal világosodik ki.)

FÉRFI2: *(háborogva)* Még hogy ő megmondta, ez a szerencsétlen. Jól is nézünk ki, ha egy bűdös cigány mondja meg, mi a helyzet, még ha csak félig cigány is. Mert az apja az volt neki, akárki, akármit is mond. A nyakamat teszem rá, hogy az anyja megbaszatta magát valami cigánnyal. Hiába is tagadja, ha látszik rajta, mert a bokszot, azt azért nem lehet letagadni. Ezek a legrosszabbak, ezek a félvérek, mert azt hiszik, beleszólhatnak az emberek dolgába, mert csak félig látszik rajtuk, hogy milyen picca szarta a világra őket.

FÉRFI1: Nyugodjál meg, Józsikám, nem úgy gondolta az Imi. Csak szeret okoskodni, az a helyzet, főleg, amióta megtették brigádvezetőnek.

FÉRFI2: Hát, hiszen én is azt mondom, hogy már azt hiszi, hogy mindent lehet neki...

FÉRFI1: De ez, mondjuk, tényleg érdekes, hogy kinek lehetett útjában a szerencsétlen Ferike. Azt mondják, még csak el se vittek neki semmijét. Pedig ott volt az a jó kis színes tévé, meg rádiós magnó,

kétkazettás méghozzá, de otthagyták azon módon. Nem nyúltak semmihez se.

FÉRFI2: Hát, ez nyilvánvaló, hogy az asszony akart megszabadulni tőle. Mer' ilyenek ezek a fiatal kis bukszák, hogy ha már nem úgy van valami, ahogyan ők akarják, már mindjárt szájalnak, meg hazamennek az anyjukhoz. Na, adtam volna én neki, hogy elégedett lett volna mindjárt mindennel.

FÉRFI1: De úgy mondják, hogy már nem lakott nála, sőt már a faluban se látták jó ideje. Úgy elment, hogy azt se mondta, fapapucs. Meg még anyja se nagyon lehetett neki, azt beszélik, mert állami lehetett az is.

FÉRFI2: Akkor az meg hogy lehet, hogy minden cucca, ruhája, bugyogója, meg minden anyjának a picsája ott maradt a Ferikénél? Meztelenül ment el talán, vagy mi?

FÉRFI1: Talán úgy szökött el, hogy nem vitt magával semmit se. Hiszen úgysis azt beszélik az asszonyok, hogy nem volt neki semmije se, amikor magához vette a Ferike. Hogy ő öltöztette ki, meg minden. Talán a Ferikének volt annyi esze, hogy nem engedett elvinni neki semmit.

FÉRFI2: Ja, az meglehet. Aztán meg ezért jött vissza, hogy bosszút álljon. Mert ilyenek ezek a kis cigány kurvák.

FÉRFI1: Nem tudom, Józsikám, de azt mondják, hogy nem volt az cigány, csak olyan sötétbarna volt a haja. Mondjuk, elég sötét, az igaz. Már majdnem fekete. Ja, olyan szöghaja volt neki, úgy szokták azt mondani a régi öregek.

FÉRFI2: Ha nem cigány, akkor meg valami intézetis kis picca. Nem mindegy? Egyre megy szerintem. Azok még rosszabbak, azoknak aztán semmi se számít, csak hogy kihasználják az ember gyerekeit. Mert azok aztán nem ismernek se istent, se embert. Csak azt a kis pénzt hajtják, az a mindenük. Hogy járt a szegény birkás Laci is, amikor kicsinálták azok a kis intézetis kurvák. Az is hogy járt. Mert azt mondd meg nekem, honnan lett volna pénze a Ferikének rendes nőre, azt mondd meg nekem! Honnan az anyjának a picsájából?!

4. JELENET

Falusi bolt belső. Otthonkás, hatvan körüli néni kezében kosár, szemben vele fehér köpenyes eladó.

ICUKA NÉNI: Jött abból a jó kis karajból, Erzsikém, amit múltkor mondtál?

ELADÓ: Félretettem magának, Icuka néni, mindjárt kihozom a hűtőkamrából, de ne nagyon mondja senkinek, mert a múltkor is úgy megsértődött a Magdus néni is, hogy neki nem jutott belőle, hogy azóta nem is köszön. Inkább a másik boltba jár, azt mondta, ide többet nem teszi be a lábát.

ICUKA NÉNI: Nem mondok én senkinek semmit, Erzsikém. Főleg annak a nagyságának nem, a rosseb se akarja, hogy a szájára vegye az ember gyerekét. Akkora egy pofája van neki, hogy ha az valakit megpletykál, nem lesz annak nyugta többet sehol a világon, de még a faluban se.

ELADÓ: *(Suttogva, miközben csomagot tesz a néni kosarába)* Hallotta, hogy megkerült a szegény Mónár Ferinek a felesége?

ICUKA NÉNI: Ne beszélj, hát nem azt mondták, hogy már régen elköltözött tőle? Hogy visszaköltözött oda messze, ahonnan ide ette a fene?

ELADÓ: Én is ezt hallottam, de most meg mégiscsak visszajött, azt beszélük. A Julika nénitől hallottam, a Mónár Feri szomszédjától. Azt mondja, hogy egyszer csak ott volt az udvaron. Azt mondja a Julika néni. Hogy egyszer csak arra lettek hajnaltájt figyelmesek, hogy valami hangokat hallanak a Ferinek az udvarából. Pedig az hatóságilag lett pecsételve.

ICUKA NÉNI: *(csodálkozva)* Hatóságilag!? Akkor mégis hogyan tudott bemenni oda, ha hatóságilag? Mert azért akkor van pecsét, meg minden. Még talán szalag is van.

ELADÓ: Ezt nem tudta megmondani a Julika néni se. Azt mondta, ezt az egyet ő se értette. Csak arra ébredt, hogy valaki énekelget, mert a nyári konyhájuk ablaka az a Ferinek az udvarára nyílik, és ilyenkor mindig ott szokott aludni a nagy meleg végett, a nyári konyhában. És akkor hallotta a dúdolgatást.

ICUKA NÉNI: Még énekelgetett is? A halottas háznál? *(keresztet vet)* Hát, nem szégyelli magát az ilyen? Még akkor ő énekelget?!

ELADÓ: Igen, szólt is az urának, a Lajos bácsinak, a Julika néni, hogy nézze már meg a Lajos (így mondta, hogy a Lajos), mégis mi újság van a szomszédban, mert azért ez mégsincsen rendjén, hogy valaki énekelgessen a Feri udvarán, főleg hogy ugye nem is él már a Feri.

ICUKA NÉNI: És akkor a Lajos átment csak úgy, minden nélkül? Bátor azért az a Lajos, pedig már benne van a korban az is. Hát, ki a rosszabb tudhatta volna, hogy kik mentek be a Feri udvarába. Meg mégis mi várhat ott rá. *(ábrándosan)* Nem hiába választották meg fiatal korában a Lajost az önkéntes tűzoltók vezetőjének. *(észbe kap)* És akkor mit látott?

ELADÓ: Tárva-nyitva találta a kaput, de még a ház ajtaját is, pedig azt még szalaggal is lekerítették a rendőrök.

ICUKA NÉNI: Szalaggal is...

ELADÓ: A Ferikének a felesége meg a zománcos lavór fölé hajolt, és mosott. Dörzsölgette a véres ágyneműt, azt mondja a Julika néni. Közben meg énekelgetett, mint akinek tisztára el van menve az esze.

ICUKA NÉNI: Tisztára...

ELADÓ: Akkor a Lajos bácsi kérdezte tőle, hogy mégis mit csinál itt. Mire azt felelte az asszony, hogy nem látja a Lajos bácsi, hát mossa az ágyneműt, mert úgy mégsem maradhat. Még rá is mosolygott a Lajos bácsira, mert azért nem voltak rosszban, amíg a Feri élt, ha nem is nagyon jártak át egymáshoz.

ICUKA NÉNI: Még rá is mosolygott a kis kurvája. Már az isten bocsássa meg, hogy mit mondat velem ez a fehérnép!

ELADÓ: Akkor a Lajos bácsi, mert látta, hogy mi újság van, elbiciklizett a rendőrszóra úgy azon módon pizsomában meg papucsban, hogy csináljanak vele azért mégis valamit, mert ez mégsincs ez így rendben, hogy a hatóságilag lepecsételt kaput, ajtó meg mindent feltört ez az asszony, még ha hivatalosan ott is lakott.

ICUKA NÉNI: És akkor elvitték a rendőrök, vagy mi lett vele?

ELADÓ: Az biztos, hogy kijöttek egy autóval, és elvitték, de hogy azóta mi lett vele, azt a Julika néni se tudta megmondani, hiába is kérdeztem. Annyit mondott még a Julika néni, hogy nem is ellenkezett az asszony, amikor elvitték, mintha nem lett volna magánál egészen. Csak énekelgetett magában.

ICUKA NÉNI: *(háborogva, méltatlanodva)* Énekelgetett, mi? Énekelgetett. A halottas háznál. *(Keresztet vet.)*

5. JELENET

(Ugyanaz a kocsmabelső, ugyanazok az emberek.)

FÉRFI1: Na, lefogták a Büttös Jancsit, azt beszélik. Már börtönbe is van.

FÉRFI2: Miért, mit csinált megint az a hülye? Valahogy mindig azt találják meg, akármi is van? A múltkor is, amikor föltörték a tyúkházat és elvitték azt a sok patkánymérget, meg rovarölőket, akkor is ezt a szerencsétlent vették elő, aztán meg nem sokra rá kiderült, hogy nem is volt a faluban, hanem valami fürdőn voltak a brigáddal. Eh... *(Legyint.)*

FÉRFI1: Azért ezt most nem ússza meg ilyen könnyen, azt mondta a Laci a kertészkertről, hogy be is vallott már mindent.

FÉRFI2: Ja, biztos jól elverték a rendőrök. Fölbilincselik az ember kezét a radiátorcsőre, hogy alig ér le a lábujjának a hegye, aztán csak várnak. Időnként bele-beleszúrnak a gumibot végével a veséjébe, ha már lejáróban van nekik a szolgálati idejük. Meg az asszonynak is vizket már otthon végre a pinája. Még jó, hogy az ember azt is bevallja, hogy megbaszta a saját anyját a konyhaasztalon.

FÉRFI1: Az lehet, de azt mondják, most önként jelentkezett, hogy ő vágta el a Mónár Ferinek a torkát. És már ezt nem bírja tovább elviselni, hogy látja maga előtt, ahogyan hörög, meg bugyog neki a vére kifelé a nyíláson. Mert talán még akart neki valamit mondani a Feri. De akkor már szavak nem jöttek ki belőle, csak úgy habzott a vére neki, azt mondja. Ez azért már mégiscsak sok volt neki, ez a habzás.

FÉRFI2: Föladta magát? Önként? Mondom, hogy tisztára egy hülye ez a Jancsi, sose volt egészen normális. Mert ha már egyszer megcsinálta a bajt, akkor mi az anyja picsáját picsog, mint egy kis szűzkurva. Én biztos, hogy elmentem volna úgy, hogy soha senki ne akadjon a nyomomra. Ki Jugóba, aztán neki a világnak isten hírével, akkor jöjjenek utánam ezek a faszkalapok, ha tudnak.

FÉRFI1: Mert te aztán kimennél, mi? Te szerencsétlen! Még a falu határát se lépted át soha. Aztán meg milyen nyelven beszélnél ott kinn,

mert tudod, hogy ott azért másképp mondják, hogy kérek vizet, meg kenyeret.

FÉRFI2: Igen nagy a pofád mostanában, inkább néznél az asszony körmére, mert hátha rájárogat ez is, meg az is, amíg te itt okoskodsz.

FÉRFI1: *(Föláll, hogy nekimenjen a másiknak)* Mit tudsz te az én feleségemről, az apádnak a faszát se tudsz. Azt se...

6. JELENET

(Ugyanaz a kocsmá, másik asztal.)

FÉRFI3: Ja, ja, azt mondják, a Jancsi kezelgette a Mónár Feri feleségét, hogy ezért a picsáért volt az egész.

FÉRFI4: Nem is értem, mit esznek a cigány picsán annyira, hogy egymásnak esnek. Nekem nem kéne cigány pina, annak azért más szaga van, mint a magyarnak, akárki akármit is mond. Hiába mossa meg, akkor is. A cigányszagot nem lehet lemosni.

FÉRFI3: Honnan tudod, hogy más szaga van, ha sose volt dolgod vele? Ha sose volt benne az orrod. Mi? Meg különben se volt cigány a Feri felesége. Miért, ha valakinek már sötétebb a haja, akkor az mindjárt cigány, vagy hogyan van az?

FÉRFI4: Énnekem okoskodhatsz itt, meg összehordhatsz itt mindent, tudok, amit tudok, és nem kötöm az orrodra. Különben is száradjon az orrodra a cigánypicsa, ha annyira véded őket!

FÉRFI3: Védje őket az apjuk fasza, nem védek én senkit se. Na, mindegy is. Elég az hozzá, hogy a Jancsi bujtatta a Feri asszonyát, azért nem találták. Hogy átköltözött hozzá, és ő bízatta föl, hogy tegye el a Ferit, mert addig nincs nyugta, amíg a Feri él, mert úgy megfenyegette, hogy ha elkapja, kidönti a belét az emberek szeme láttára, amiért megcsalta.

FÉRFI4: Hát igaza is van neki, ha már annyit költött rá, kimosdatta, meg kiöltöztette a Feri, akkor legalább ne basszon félre. Az a minimum, énszerintem legalábbis. Vagy nem, koma? Az a minimum.

FÉRFI3: Ja, persze, ez a minimum. De ha egyszer nem volt neki elég a Ferike?! Azért olyan van. Hogy például nem tudta kielégíteni. Rendesen megbaszni, magyarul megmondva. Vagy nem állt föl a Ferikének, még azt is el tudom róla képzelni, amilyen egy pipogya faszkalap volt. Hát még föl se tudta csinálni, pedig hány éve vannak együtt?

FÉRFI4: Ja, az tényleg igaz, már jó pár éve együtt vannak, és tényleg nem tudta fölcsinálni a Ferike. Biztos nem volt neki elég ondója, vagy kicsi volt neki a pöcse, az is meglehet, az olyanok se tudják megtermékenyíteni az asszonyt, azt mondják. Mert nem ér el odáig, ameddig kéne, hogy azért. Olyat is látott már a világ. De azért elvágatni a torkát valakinek, mert kicsi a pöcse. Az azért mégiscsak sok. Nem?

FÉRFI3: Persze, az mégis túlzás, de azért amit a természet megkövetel, azt meg kell adni neki, mert különben ez lesz belőle. Ilyen dolgok, hogy elvágja a torkát egyik a másikának. Mondjuk, ha nem volt elég az ondója, szólhatott volna nekem is. Hát, nem, koma? Szólhatott volna, és akkor talán még most is élne, ez az isten szerencsétlen barma.

7. JELENET

(Rendőrségi szoba.)

RENDŐR2: *(Le-föl járkal a szobában, cigarettázik, diktál)* Folyó hó 3-án M. Ferenc gyilkossági ügyéből kifolyólag előállításra került B. János n.-i lakós [így].

RENDŐR1: *(Egy pillanatra abbahagyja a gépelést és felnéz az írógép billentyűzetéről, de nem kérdez semmit)*

RENDŐR2: B. János, M. Ferenc szembe szomszédja, a Kossuth utca 1. szám alatt, a páratlan oldalon lakott. Vallomása és az utcában kihallgatott tanúk elmondása alapján M. Ferenc és B. János gyerekektől fogva igen jó barátságban voltak egymással.

RENDŐR1: Azt hogy írjuk, főnök, hogy gyerekkor, m-mel vagy m nélkül?

RENDŐR2: Írd, ahogy akarod, ki nem szarja ketté. (Folytatja a diktálást) ...voltak egymással. Tudod, mit? Írd úgy, hogy „baráti viszonyt ápoltak”.

RENDŐR1: Ez szép, főnök, ez igen szépen van így mondva.

RENDŐR2: Az utcában lakók elmondása szerint gyakran italoztak együtt hol az egyikük, hol pedig a másikuk házában. Gyakran még az éjszakát is egymás házában töltötték, ami azért felettébb gyanús volt az utcabelieknek. Különösen attól fogva, hogy M. Ferenc apja elhalálozott. Előtte ugyanis M. Ferenc édesapja, akit nagyon erőszakos emberként mutattak be a tanúk testi fogyatékosága, félkezűsége ellenére, nem nézte jó szemmel fia és a vádolt barátságát. A baráti viszonyuk megromlását akkortól eredezteti a gyanúsított, amikor M.

Ferenc asszonyt hozott a házhoz. Attól kezdve csak igen ritkán létesítettek kapcsolatot. B. János elmondása szerint M. Ferenc tisztára megbolondult, szinte elvette az eszét ez az asszony. Mindenkit elmart maga mellől, mert igen féltékeny volt. Mindenki csak azt látta, hogy el akarja csábítani tőle az asszonyt, pedig – a vádlott elmondása szerint – igen szép pénzt fizetett érte.

RENDŐR1: Ne bassz' má', főnök, tényleg úgy vette a nőt? Mer' azért én is körülnéznék ott, ahonnan ez jött, talán akad ebből a fajtából több is. Még te se tagadhatod, Laci bátyám, hogy elég jó kis anyag.

RENDŐR2: Hülye vagy, te, fiam, te csak húzogasd otthon a farkadat a fürdőkádban! Ne nőt akarj venni! És ha megengednéd, akkor folytathatnánk a munkát.

A gyanúsított és az áldozat közötti viszony elmergesedése több alkalommal is tettelegesséig fajult. Gyanúsított elmondása szerint, az áldozat többször is elzavarta a házától. Volt, hogy ráuszította a komondor típusú kutyáját is. Az áldozat elmondta a vádlottat mindenféle mocskos gazembernek, faszszopó buzinak, és még mindenféle nyomdafestéket nem tűrő kifejezésekkel is illette, ahol csak látta.

RENDŐR1: Főnök, ezt is írjam le így szó szerint? Mert azért ez nem valami szép, főleg így leírva, ha érted, mire gondolok.

RENDŐR2: Miért, talán elpirultál, mint valami elsőáldozó lányka? Az előbb még nőt akartál venni, nem? Azt írd, amit mondok, és kész! Ne akadékoskodj annyit!

Vádlott szerint mindennek háttérben a szerelemfáltás állt, pedig a gyanúsított megesküszik akár az anyja sírjára is, hogy soha nem nézett az áldozat feleségére úgy, mint nőre. Beismeri gyanúsított, hogy volt, hogy tényleg csúnyán összeverekedtek, de határozottan tagadja a gyilkosság elkövetését. Azt állítja, őt is mélyen megrázta egykori barátjának halála, annak ellenére is, hogy köztük a baráti viszony már réges-régen megromlott. Gyanúsított szavait az utcabeliek is megerősítették, miszerint M. Ferenc halála után tisztára kifordult magából B. János, és azóta szinte egy pillanatra se volt józan. Éppen B. János különös viselkedése, és a tanúk által megerősített előzmények terelték a gyanút B. Jánosra.

A gyanúsított és a tanúk kihallgatását megkezdjük, a házkutatások során begyűjtött bizonyítékok elemzése folyamatban van.

Dátum, aláírás stb. stb.

RENDŐR1: (*Lassan pötyögve és közben ismételve a pötyögés ritmusára*)
Dá-tum, a-lá-í-rás, sa-töb-bi, sa-töb-bi...

8. JELENET

(*Utcarészlet, biciklit toló asszonyok.*)

ASSZONY1: Hallotta, komaasszony, csak elvágta a torkát az a cemende a Mónár Ferinek.

ASSZONY2: (*mohó kíváncsisággal*) Elvágatta?!

ASSZONY1: El-el, a szeretője maga vallott rá, azt beszélük. Úgy mondják, hogy addig nem hagyta békiben, amíg el nem metszette neki, hogy kifolyt az összes vére. Hová jutott ez a világ?! Mindent bevallott a Büttös Jancsi, de az a kis cigány kurva váltig tagad. Úgy tesz, mintha nem is értené az egészszet, hogy mi lett az urával, meg minden. Azt beszélük, mintha tisztára meg lenne zavarodva, pont olyan. Csak énekelget magában, mint akinek elment az esze.

ASSZONY2: Uram, irgalmazz! Még hogy énekelget?!

ASSZONY1: Mindig is mondtam, Magdikám, nem lesz annak jó vége, hogy ennyi idegen költözik ide a faluba. Régen azért nem volt olyan, hogy valakinek csak úgy elvágta a torkát. Én legalábbis nem emlékszek ilyesmire. Most meg, már azt se tudja az embergyereke, hogy kik jönnek-mennek itt. Hát mit is várhatnánk tőlük?

ASSZONY2: Olyan nem volt, az már egyszer biztos. Mert amikor a kocsmáros leszúrta a Károly gyereket, akkor legalább tudtuk, hogy mi a helyzet. Meg minek erősködött az a hülye gyerek. Nem akarta a Gyuri megölni, mert ki akarna ilyet, de ha rátámadt, csak meg kellett védeni magát.

ASSZONY1: Ja, és legalább ismertük a Károly gyereket is, meg a Gyurit is, a kocsmárost. Az azért úgy már más, egészen más. Mert azért az nem mindegy mégse, hogy ismertük-e az anyját-apját nekik. De ezektől a gyüttmentektől minden kitelik, nem is tudja az embergyereke, hol áll a feje, már nem szívesen megy ki az ember az utcára se. Mert sohase lehet tudni, mi éri...

ASSZONY2: Ki vannak ezek eszelve, ezek a kis cigány kurvák. Beleülnek a készbe, a szép házba, méghozzá fürdőszobásba. Azt mondják, még fatüzeléses bojlert is beszereltetett a Ferivel az a kis ribanc. Mert a nagy fürdéshez ahhoz van eszük az ilyeneknek! Kimosakodnak, kiöltözködnek, még ollikmásik ki is festi magát, aztán

azt képzelik, hogy olyan úriasszony formák lesznek! Pedig csak sima kurvák, pont olyanok, hogy az Isten bocsássa meg nekem, miket mondok.

ASSSZONY1: Igaza van, komaasszony, mindig is mondtam, nem jó, ha keveredik az egyik fajta a másikkal, nem lesz annak jó vége, és most tessék, itt van. Még hogy a torkát!

ASSZONY2: Igaza van, komaasszony, bár azt mondják, hogy a Mónár Feri felesége, az éppenséggel nem is cigány. Legalábbis így hallottam, de aztán én nem tudok semmit se... Különben meg mindegy is, hogy cigány, vagy se, végül mégiscsak elvágatta neki a torkát. Akkor talán mégiscsak az volna?

9. JELENET

(*Bolt belső tere.*)

ELADÓ: (*Suttogva*) Jött egy kis narancs, de nehogy bárkinek is mondja az Icuka néni, mert annyira keveset hoztak, hogy csak keveseknek jut. Még össze is verekednének érte, főleg így, húsvét táján. (*fekete szatyrot rak a kosarába, majd hangosan*) Jó kis alma ez, Icuka néni, olyan szép, hogy csak úgy mosoly.

ICUKA NÉNI: Köszönöm, Erzsikém. Kell ilyenkor tél végén a vitamin, az egyszer már biztos. Mert még a maradék foga is kihullana az embergyerekének.

ELADÓ: (*vihogva*) Jaj, mindig csak viccelődni tetszik az Icuka néninek! Hallotta az Icuka néni, hogy hol volt a Mónár Feri felesége?

ICUKA NÉNI: Az a kis riherongy? Mert nem hazament az anyjához?

ELADÓ: Az, az, persze. De nincsen annak anyja, intézetis lány volt, azt beszélük. Senkije se volt annak soha.

ICUKA NÉNI: Ja, tényleg, igaz, már tisztára elfelejtetek mindent. Hiába, az öregség, az öregség!

ELADÓ: A Kovács Ancsika mesélte, hogy az ő sógornője, aki ápolónő, bent dolgozik a kórházban, és ott látta azt a nőt. Ott dohányzott a szülészet bejárata előtt.

ICUKA NÉNI: Ott dohányzott a szülészetben? Micsoda népek vannak, hogy még a szülészetben is cigerettáznak! Hát nem gondolnak ezek a mai asszonyok arra a drága életre, amelyet az Úr adott nekik oda a méhükbe. Ilyenek ezek!

ELADÓ: De hiszen a Mónár Ferike felesége nem is volt terhes! Legalábbis nem látszott azon semmi se. Se nagy hasa nem volt neki, se semmije.

ICUKA NÉNI: Ja, tényleg, hiszen már azt is beszéltek, hogy biztos nem tud teherbe esni, már annyi év alatt nem látszott rajta semmise. Mert ezeknek az intézetis lányoknak bármi előfordulhatott a múltjukban. Sohase lehet ezeknél tudni, mert ezek mindenkivel összefeküsznek, fűvel-fával. Mindegy azoknak. Aztán meg, ha megvan a baj, mindjárt mennek kikapartatni. Az Úr irtalmazzon nekik!

ELADÓ: Ja, így vannak ezek mind. Tényleg nem bírnak magukkal, aztán a baj, az meg megvan hamar. Azt mondja az Ancsika sógornője, hogy ő se tudja, mit keresett ott, a szülészeten. Fördököpeny volt rajta, meg papucs, mint aki bent fekszik, de nem látszott rajta semmi, hiába is mondaná az Ancsika sógornője, hogy látszott. Ha egyszer úgy volt, hogy nem látszott.

(hallgatnak)

ICUKA NÉNI: *(Nagy sóhajjal)* Na, akkor én megyek is, Erzsikém, mert nem lesz ebédem délre, és akkor aztán...

10. JELENET

(Kocsma.)

FÉRFI3: Te, azt mondják, hogy ez a Ferike meg a Jancsi, azok összebuzultak.

FÉRFI4: Á, ne beszélj, ezt azért már nem hiszem, hogy a Jancsi buzi lenne, azt azért tényleg nem. Mondjuk, a Ferike, az tényleg mindig is gyanús volt. Mert olyan furcsa egy gyerek volt az mindig. Sose ivott az semmit, csak olyan buzivizeket. Hiába verte az apja, nem lett abból sose igazi férfi. Csak olyan nyeke-nyóka kis köcsög maradt mindig is.

FÉRFI3: Ja, akkor mégiscsak igaz, hogy azért vette azt a nőt, hogy rá ne jöjjenek, hogy amolyan fartúró volna. Undorodok tőlük, ezektől a buziktól. Nem, koma? Még hogy faszt vegyenek a szájukba, az azért nem egy természetes. Hiába mond akárki akármit, ilyen még az állatok között sincs.

FÉRFI4: Igazad van, de azért láttál már te is összeragadt kanutyákat. Akkor azokkal meg mi a helyzet?

FÉRFI3: Azok csak véletlenül ragadnak össze, mert annyira be vannak gerjedve, hogy mindegy, milyen, csak luk legyen. De ezek a buzik, ezek félnek a pinától, az lehet a baj.

FÉRFI4: Ja, mert a pina, az harap, mi?

(Röhögnek, egymás vállát lapogatják, ölelgetik.)

FÉRFI1: Most már tényleg nem értek semmit se. Hogy akkor miért engedték el a Büttös Jancsit a rendőrök, ha egyszer az vágta el a Feri torkát.

FÉRFI2: Azt mondják, alibije volt neki, vagy micsodája. Magyarán megmondva, valami fürdőn volt éppen akkor, jutalomkirándulás, úgy mondják.

FÉRFI1: Persze, én is ezt mondanám. Mert hát valaki mégiscsak elintézte a Ferikét. Lassan már akkor az lesz, hogy nem is volt senki, hanem tényleg magának vágta el a torkát. Lassan már senki se lesz bűnös.

FÉRFI2: Ja, aztán meg bezárta az ajtót, a lábtörlő alá tette a kulcsot, aztán meg bement a csukott ablakon át megdöglenni a saját ágyába. Persze, azért már ne nézzenek bennünket hülyének.

FÉRFI1: Meg hogy összevérezzen mindent. Ha már egyszer lefogták a Jancsit, akkor már csak nem kellett volna elengedni, ameddig feketén-fehéren ki nem derülnek a dolgok.

FÉRFI2: Különbén is azt mondják, hogy buzi a Jancsi, akkor meg mi a faszt kell finomkodni vele. Aztán meg elterjed a faluról, hogy itt csak úgy elmetszegetik az embergyereke torkát a buzik, meg minden. Aztán akkor senki nem jön majd a fürdőre, aztán meg az idegenforgalom is hanyatlani kezd.

FÉRFI1: Hát, a falu hírneve se mindegy, az azért tényleg nem mindegy. De ha buzi, akkor meg miért vágta volna el azért a nőért a Feri torkát?

FÉRFI2: Nem a nőért, hanem a nő miatt. Nem érted, te hülye?

FÉRFI1: Ja, mert a Feri inkább a nőt választotta, és nem őt, azért.

FÉRFI2: Azért hát. A Ferike akkor már biztos nem akart tovább buzulni. Ki akart jönni ebből a buziságból. Azért vette magának azt a kis kurvát is, hogy rendes ember legyen, mint mindenki más.

FÉRFI1: Úgy valahogy. A Jancsi meg nem akarta hagyni, annyira odáig lehetett a Ferikéért. Mert ezek a buzik ilyenek. Nem hagyják a másikat kitérni a buziságból.

Férfi2: Olyanok, mint a hívők [*sic, rövid i-vel!*]. Azok se hagyják békin, aki ki akarna lépni közülük. Mert azért az a kis egyházi adó jól jön nekik, meg minden. Pont olyanok, mint a hívők [*sic!*].

Férfi1: De hogy pont a Ferikéért? Hát nem talált valami érdemesebbet akkor már? Mert nem azért mondom, halottról vagy jót, vagy semmit, de hát nem volt azért a Ferike valami igen szemre való férfi. Még a buzinak se volt valami jó, na, úgy akarom mondani...

Férfi2: Ja, még buzinak se.

11. JELENET

(*Utca, biciklit toló, otthonkás asszonyok.*)

ASSZONY1: Hallotta, komaasszony, hogy megvan a Mónár Feri gyilkosa?

ASSZONY2: Akkor mégse a Jancsi volt? Tudja, a Büttös Jancsi.

ASSZONY1: Nem, nem. Azt mondják, valami idegen férfi. Nem is nagyon látták itt a faluban. Talán egyszer-kétszer fordult meg, és pont hogy a Feri házában. Ez lett gyanús a rendőröknek, hogy egyszer-kétszer. Meg hogy mégis mit akarhatott ott.

ASSZONY2: És mit akart ott, mit mondanak?

ASSZONY1: Azt nem tudni, de megtalálták nála a kést, amivel, azt beszélük a népek, elvágta a Feri nyakát, még a vére is rajta volt a Ferinek.

ASSZONY2: Jaj, Szűzanya, segíts meg! A vére is! És miért csinálta?

ASSZONY1: Azt nem tudni, mert nem beszél semmit se. Csak annyit mondott, hogy amiatt a kis riherongy miatt.

ASSZONY2: Akkor mégiscsak benne volt az a kis kurva, ha rávallott, biztos a szeretője lehetett neki.

ASSZONY1: Mindig is mondtam én, hogy nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja.

ASSZONY2: Nem bírnak ezek magukkal, ezek a mai fiatalok, mintha minden meg lenne engedve nekik. Na, isten áldja, komaasszony!

ASSZONY1: Isten áldja!

12. JELENET

(Bolt.)

ELADÓ: Icuka, néni, Icuka néni, vannak újabb híreim a lányról, akit elvett a Feri.

ICUKA NÉNI: Melyik Feri?...

ELADÓ: *(zavartan körülnéz, kicsit vár)* Hát tudja, a Mónár Feri, akinek elvágta a torkát.

ICUKA NÉNI: Ja, persze, akinek az a kis cigánylány lett a felesége, aztán meg összefeküdt a Büttös Janival.

ELADÓ: Hát, nem egészen így hallottam, én legalábbis. A Kovács Ancsika mesélte, hogy a sógornójét, aki a kórháznál dolgozik, nem hagyta nyugodni, hogy mit keresett az a lány ott, a szülészetén, és addig-addig érdeklődött, amíg egy ismerőse a nőgyógyászatról elmondta neki, hogy mi van.

ICUKA NÉNI: Akkor most a szülészetén volt, vagy a nőgyógyászatán? Mert az azért nem mindegy. Mert a szülészet, az már majdnem szent hely, ahol a világra segítik az Úr kis teremtményeit, a nőgyógyászatán meg... hát, inkább nem. Ha érted Erzsike, hogy mire gondolok. Bár én ezt nem tudom, mert sose jártam ott. Mert engem férfi, még ha orvos is, nem látott. Megőriztem a tisztaságomat az Úr előtt. *(keresztet vet)*

ELADÓ: Hát, éppen ez az, hogy bevitték a rohammentővel a nőgyógyászatra, aztán meg a szülészetén kötött ki.

ICUKA NÉNI: Rohammentővel?!

ELADÓ: Igen, állítólag úgy vérzett, hogy csak úgy folyt belőle. Állítólag, mire beért vele a rohammentő, már nem is volt magánál. Azt mondja az Ancsika sógornője, hogy mindjárt gépre tették, aztán már vitték is operálni.

ICUKA NÉNI: Operálni?!

ELADÓ: Azt mondják, hogy a Feri verte össze úgy, hogy tiszta kék meg zöld volt mindenhol, de főleg a hasa, mert állítólag a Feri azt rugdosta, főleg a hasát neki.

ICUKA NÉNI: Miért rugdosta volna a Feri, és pont hogy a hasát? Nem olyan gyerek volt az! Még hittanra is szépen járt, mikor iskolás volt, nem tudna az ártani senkinek. Bár az is meglehet, hogy akkor megérdemelte, mert hát van olyan, hogy megérdemlik az asszonyok. Olyan is van.

ELADÓ: Ezt én már nem tudom megmondani, csak annyit tudok, amennyit az Ancsika sógornője mondott. Se többet, se kevesebbet. Meg még azt mondta, hogy elhalt benne a gyerek, és az okozta a belső vérzést, amit nem tudtak elállítani. És ezért kellett átvinni a szülészetre, hogy megszülje...

ICUKA NÉNI: A halott gyereket? Ne beszéljen nekem az Ancsika sógornője, még ha a kórháznál dolgozik is! Méghogy egy halott gyereket megszülni! Hát ki látott már ilyet! Különb en se látszott rajta semmi. Méghogy halott gyerek!

ELADÓ: Én nem tudom, Icuka néni, én csak azt mondom, amit hallottam. Nem értek én ehhez. (*rákacsint*) Van egy kis félretett banánunk az Icuka néninek, csak tetszik tudni...

ICUKA NÉNI: Persze, tudom, tudom, Erzsikém.

13. JELENET

(*Kocsmá.*)

FÉRFI1: ...mondom, hogy így egyeztek. Hogyha a Ferike nem tudja fölcsinálni, akkor majd keresnek valaki mást, valakit, aki nem lakik a faluban. Hogy azért mégse ismerjenek rá majd az utcán az apja után arra a gyerekre.

FÉRFI2: Ne beszélj már nekem! Ilyen nincs, hogy hagyja fölcsinálni másnak a saját feleségét az embergyereke. Aztán meg nevelgeti azt a gyereket, mintha a sajátja volna. Ilyen nincsen.

FÉRFI1: Pedig azt beszélük, hogy így volt. Az anyám sírjára is megesküszök. Hogy az asszony valami régi intézetis ismerősével egyeztek meg.

FÉRFI2: És csak azért, hogy ne suttogjanak a faluban, hogy ilyen egy buzi, meg olyan egy buzi a Ferike? Vagy főleg, hogy impotens, hogy még csak teherbe se tudja baszni a feleségét, hiába adott ki érte annyi pénzt. Csak azért?

FÉRFI1: Hát, azt mondják. Meg hogy a Jancsi, a Büttös Jancsi ne akarja visszacsábítani a buziságba. Mert ha már van egy gyerek, akkor biztos nem buzi az illető, így mondják. Akkor már hiába is járna a nyakára a többi buzeránsok...

FÉRFI2: És akkor meg miért rugdosta volna ki belőle azt a gyereket a Ferike, ha már egyszer így egyeztek. Itt azért nem egészen stimmel valami.

FÉRFI1: Dehogy rugdosta! Dehogy! Egyetlen ujjal se nyúlt hozzá. Nem is volt olyan a Ferike. Főleg nem olyan, mint az apja. Sok mindent el lehet róla mondani, a Ferikéről, de hogy bántana egy asszonyt, főleg hogy terheset, azt nem. Szelíd gyerek volt az, túlságosan is szelíd.

FÉRFI2: Hát, pedig akkor is ezt vallotta az asszony a rendőrségen, én legalábbis így hallottam.

FÉRFI1: Persze, hogy ezt vallotta, hogy mentse magát. Miért, most őszintén, te nem ezt vallottad volna? (*legyint*) A nő azért jelentkezett be a kórházhoz, hogy kikapartassa azt a gyereket.

FÉRFI2: De miért akarta volna kikapartatni, ha már egyszer megegyeztek? Ez azért már tényleg nem megy a fejembe. Hogy hogyan van ez akkor...

KÓRUS (*valamennyi szereplő, az antik görög tragédiák kórusaihoz hasonló felállás, kántálva egyszínű hangon*):

A testben felhalmozódó idegen anyag
amúgy is kitaszítja
a gyengébben kötődő
sejteket, szöveteket.
Úgy tesz, mint aki helyet csinál.

Oh, irgalom atyja, ne hagyj el!

Nincs még mit mondani róla.
Nem tör utat magának.

Oh, irgalom atyja, ne hagyj el!

A koponyaacsont még nem forrt össze,
azzal van a legkevesebb baj.
Összenyomható, formálható.

Oh, irgalom atyja, ne hagyj el!

Majd a vállat.
A kulcscsontnál könnyen roppan.
Aztán a csípőt, utóbb a combcsontokat.

Fölről lefelé,
ahogyan az sorjában következik.

Oh, irgalom atyja, ne hagyj el!

Véres csomóban a szív, a máj, a vesék
semmi sem moccan.

Maszatos kocsonya a tüdő,
csak a csöndje szörcsög,
mintha levegő után.

Oh, irgalom atyja, ne hagyj el!

Aztán azt se lehet tudni,
hogy hová viszik,
mert nem is tartozik hozzá,
hogy hová viszik az ilyeneket.
Azt a nejlonzacskónyi maradékot,
húst, csontot, zsigereket.
Oh, irgalom atyja ne hagyj el!

(ZÁRÓ KÉP)

